

# Sumari

Portada: Dos grans "Homenots" de la nostra terra: Josep Pla i Joan Oliver (Fotos de Toni Vidal i Pere Ferran)

- 270** PORTIC
- 
- 271** SEMBLANÇA INSISTIDA: ADÉU PLA...! Per Joan Cuscó i Aymami.
- 
- 274** ELS QUE HE TROBAT PEL CAMÍ: JOSEP PLA. Per Mn. Geis
- 
- 276** RÈQUIEM I ALLELUIA PER LA MORT DE JOSEP PLA Per Maur Esteve, abat de Poblet
- 
- 279** CARTA A JOAN OLIVER Per Lluís Casals
- 
- 280** APUNTS DE JORDI ROCA: Els que han parlat de Joan Oliver
- 
- 281** AVUI ÉS... JOAN OLIVER/PERE QUART
- 
- 282** UNA VISIÓ LITERÀRIA DE SABADELL Per Joan Ripoll
- 
- 283** CENTENARI DE PAU VILA
- 
- 284** ART ROMÀNIC: SANT CUGAT DEL VALLÈS UN SEGLE ENRERA, INTERVENCIÓ DELS EXCURSIONISTES Per Ramon Vall Rimblas
- 
- 286** CASTELLS DEL VALLÈS: CASTELL DE CERDANYOLA Per D. Aloy i M.ª. M. Lleonart
- 
- 288** HERBEJANT AL CAMP DE LLENGUATJE Per Filo Prim
- 
- 289** OH, CASTELL DE CAN FEU...!
- 
- 290** ARTS: LA DIMENSIÓ DE PICASSO Per Rafel Colom Llonch
- 
- 292** ARTS: E. VALLS BAQUÉ: INDIQUISME Per Jordi Roca i Tubau
- 
- 293** ARTS: EL PINTOR J. BUSQUETS GRUART Per Joan David.
- 
- 294** HOMENATGE DE MURA A JOAN ALAVEDRA Per Ricard Simó i Bach
- 
- 296** EL BALL DE GITANES A PARÍS Per Josep Torrella
- 
- 297** EL PAS DELS DIES Per Joan David.
- 
- 299** SOBRE "PAS I REPÀS" I "UNA HISTÒRIA DE SABADELL PER A TOTS" Per Esteve Busquets i Molas i Josep M.ª Espinàs.
- 
- 300** RECORDANT: JOSEP PLANAS I ARGEMÍ (i V) Per Daniel Sanahuja i Capella
- 
- 302** IMATGE I PARAULA. Foto: Josep Busoms. Text: Joan Cuscó
- 
- 303** SOMRIEU, SI US PLAU... Per Mainou + Xespir

DIBUIXOS: J. Duch, A. Masvidal, J. Roca i Arxiu  
 CARICATURES: E. Hierro  
 FOTOS: J. Busoms, J. Carmona, J. Cuscó, P. Ferran, P. Roca, Toni Vidal, Arxiu i de l'Arxiu d'"Amics de Mura".

AMICS DE LES ARTS I  
 DE LES LLETRES  
 DE SABADELL

Redacció: Sant Ferran, 60  
 Telf. 710 52 86  
 Realització: DIPTIC  
 Moratin, 62 - Telf. 726 55 99  
 Dip. Legal. B-16799/1978

# Portic

Circumstàncies ben contradictòries ens han aprofitat -ens referim als sabadellencs- dues figures de les més encimbellades de les lletres catalanes: Josep Pla i Joan Oliver. L'un, per la seva mort; l'altre, per l'homenatge que li hem retut els seus conciutadans atorgant-li la Medalla d'Or de la Ciutat.

Quantes semblances podríem anar trobant entre ambdues figures!. Però, també, quantes diferències! I això tant si els examinem com a homes que com a escriptors.

En aquest camp de les lletres, l'un va escriure tota la seva obra en prosa; l'altre ha fet prosa, ha fet vers i ha fet teatre, que tot i ser també prosa és un altre gènere. L'un té un estil de corrent abundós i fluid; l'altre és avar de fraseologia i fins de paraules, les quals mesura, sospesa, encaixa. L'un va ser escriptor bilingüe, i ho diem sense cap to acusador, car caldria considerar les circumstàncies que el motivaren; l'altre ha mantingut una fidelitat estricta a la llengua materna.

Ideològicament la diferència és també palesa: l'un, conservador, per bé que amb un obert esperit liberal; l'altre, tot i la seva ascendència d'alta burgesia i els seus començos fidels, amb més o menys convicció, a l'ordre establert, es llença, a partir del moment comprometedor de la guerra civil, a la defensa d'un bàndol i d'un ideari en el qual, però, el que ell veia era la possibilitat de salvaguarda del país, amb la seva cultura i la seva llengua.

Temperamentalment hi ha un detall ben revelador d'una gran diferència: l'un manté anys i panys la llibertat de l'home sol; l'altre necessita la companyia, fins al punt que en perdre'n una li cal cercar-ne una altra. L'un és mogut i nerviós; l'altre és calmos i quiet, només ha corregut món quan les circumstàncies li han obligat. L'un és de rel pagesa i, després d'un dilatat cosmopolitisme periodístic, troba el seu ideal de viure, fins a la mort, en el mas de Llofriu; l'altre és home de burg, i ja de jove Sabadell li resultà poc ciutat i a la capital s'hi trobà i s'hi troba com el peix a l'aigua.

En el capítol de les semblances podem posar, tot i les seves diferències de to, la dosis d'humor, de sornegueria, de crítica àcida, que jeu en els textos d'ambdós; també el maneig d'una llengua en la seva entranya més genuïna i a l'ensems més rica: ambdós han fugit com gats escaldats, de l'intel·lectualisme, del cultisme, en llur obra literària; ambdós han mamat la llengua del carrer i la del camp, de la ciutat i del poble, i li han sabut donar una gran categoria. Ambdós, també, han estimat Catalunya; potser de formes no idèntiques, però no podem pas dubtar que l'han estimada i que li han prestat ingents serveis culturals.

Joan Oliver és nostre, és sabadellenc i ha estimat molt Sabadell i va fer molt per Sabadell en la seva joventut. Encara tenim la sort de poder seguir comptant amb el seu sabadellisme, i que sigui per forces anys.